

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de mondelinge uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 9 mei 2012 in zaak nr. 12/13598 in het
geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 23 maart 2012 heeft de minister een verzoek van de vreemdeling om opheffing van zijn ongewenstverklaring ingewilligd en een inreisverbod tegen hem uitgevaardigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij mondelinge uitspraak van 9 mei 2012 heeft de rechtbank het door de vreemdeling tegen het inreisverbod ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard en overwogen dat het daartegen gerichte beroepschrift krachtens artikel 6:15 van de Awb ter behandeling als bezwaarschrift wordt doorgezonden aan de minister. Het proces-verbaal van deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.
2. Bij besluit van 15 december 2010 heeft de minister de vreemdeling opgedragen Nederland onmiddellijk te verlaten.
3. De minister klaagt in de enige grief dat de rechtbank het tegen het inreisverbod gerichte beroepschrift van de vreemdeling ten onrechte krachtens artikel 6:15 van de Awb ter behandeling als bezwaarschrift aan hem heeft doorgezonden. Hij voert hiertoe in de eerste plaats aan dat hij reeds bij besluit van 15 december 2010 de vreemdeling heeft opgedragen Nederland te verlaten. In de tweede plaats voert hij aan dat, gelet op de materiële overeenkomsten tussen een inreisverbod en een ongewenstverklaring, een concentratie van rechtsbescherming in dit geval gewenst is en dat de rechtbank daarom over beide maatregelen gezamenlijk een inhoudelijk oordeel diende te geven.
 - 3.1. De minister kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat de rechtbank heeft miskend dat zij, gelet op de materiële overeenkomsten tussen een inreisverbod en een ongewenstverklaring, over beide maatregelen gezamenlijk een inhoudelijk oordeel diende te geven, reeds omdat het beroep van de vreemdeling niet is gericht tegen het besluit van 23 maart 2012 voor zover dat ziet op de opheffing van de ongewenstverklaring.
 - 3.2. De door de minister voorts in deze grief opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling reeds beantwoord bij uitspraak van 15 juni 2012 in zaak nr. 201203301/1/V3 (www.raadvanstate.nl). Uit overweging 2.3.6, derde alinea, van die uitspraak, waarbij de Afdeling blijft en waaraan de grief niet afdoet, bezien in verbinding met het hiervoor onder 2. weergegeven feit, volgt dat tegen het inreisverbod rechtstreeks beroep openstond.

De grief slaagt.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 23 maart 2012, voor zover dat ziet op het inreisverbod, toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

5. De vreemdeling heeft in beroep betoogd dat bij besluit van 23 maart 2012 weliswaar zijn verzoek tot opheffing van zijn ongewenstverklaring is ingewilligd, maar dat feitelijk niets aan zijn uitzichtloze situatie is veranderd, nu de minister bij datzelfde besluit een inreisverbod tegen hem heeft uitgevaardigd. Volgens hem is dit in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het evenredigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1. Dit betoog slaagt niet, reeds omdat het niet nader is onderbouwd. De door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden dat hij weet dat hij geen winkeldiefstal had mogen plegen en dat hij psychische problemen heeft, omdat hij al jaren op straat leeft en nergens terecht kan, zijn daartoe onvoldoende.

De beroepsgrond faalt.

6. Voor zover de vreemdeling heeft beoogd te betogen dat de minister geen inreisverbod tegen hem kon uitvaardigen, omdat hij buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken, wordt overwogen dat de minister in het besluit heeft vermeld dat de vreemdeling tot op dat moment niet dan wel onvoldoende heeft meegewerkt aan zijn terugkeer. De minister heeft er in dit verband op gewezen dat de vreemdeling een aanvraag voor een laissez-passer bij de autoriteiten van Marokko niet heeft willen invullen en ondertekenen, dat hij in de loop der jaren meerdere aliassen heeft opgegeven waardoor hij zijn eigen identiteit verborgen houdt en dat hij heeft verklaard niet te willen terugkeren.

Gelet op deze om motivering is in hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd geen grond gelegen voor het oordeel dat de minister het besluit van 23 maart 2012 niet heeft mogen nemen.

De beroepsgrond faalt.

7. Het inleidende beroep is ongegrond.

8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 9 mei 2012 in zaak nr. 12/13598;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. van Goeverden-Clarenbeek, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

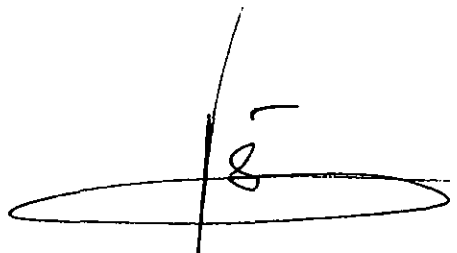
w.g. Van Goeverden-Clarenbeek
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2012

488.

Verzonden: 11 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser